

Política | Actualitzat el 12/06/2020 a les 18:00

ERC aferma amb Cervera el control de les capitals de Ponent

Els republicans certifiquen un canvi històric amb quatre de les sis alcaldies mentre que JxCat en té només dues i el PSC ja no en té cap

Joan Santacana aquest divendres amb la vara d'alcalde | ACN

La ciutat de Cervera té, des d'aquest divendres, un nou alcalde.

(<https://www.naciodigital.cat/lleida/noticia/39065/republica/joan/santacana/nou/alcalde/cervera>)

Es tracta de Joan Santacana, el candidat d'ERC que va guanyar les eleccions municipals a la capital de la Segarra i que ha promès el càrrec just un any després de la constitució dels ajuntaments i de desbançar amb una moció de censura Ramon Augé, fins ara alcalde per JxCat.

[noticia]204049[/noticia]

Que el republicà Santacana hagi substituït el nacionalista com a paer en cap mitjançant una moció de censura ab la CUP i els independents és també una fita per ERC, que per primer cop governa a la majoria de capitals de comarca de Ponent: Lleida, Balaguer, Tàrraga i Cervera son ara els bastions lleidatans dels republicans, que durant dècades van viure a l'obaga del poder municipal pel qual lluitaven socialistes i convergents. És una foto en la qual Esquerra hi veu un canvi de cicle i els seus rivals esperen que sigui simple conjuntura.

Històricament, PSC i CiU no havien deixat marge per a un tercer actor polític, i ERC es va haver de conformar durant anys amb l'alcaldia de les Borges Blanques, la més petita de les capitals, amb Miquel Àngel Estradé com alcalde.

Més enllà de les Garrigues, el paisatge polític a les capitals de la plana de Lleida era un camp de

batalla entre dos partits que es repartien gairebé de forma simètrica el poder i que van arrelar fins al punt que algunes de les ciutats es citaven amb la coda del nom de l'alcalde com si fossin dos conceptes inseparables. La Lleida d'Antoni Siurana o d'Àngel Ros, la Mollerussa de Josep Grau o el Balaguer de Miquel Aguilà són exemples d'una època política, la dels noranta i principi del 2000, en la qual les figures de diversos batlles tenien una rellevància que anava més enllà de les sigles dels partits i que gairebé superava la personalitat de les pròpies ciutats.

La plana de Lleida era un camp de batalla entre dos partits arrelats fins al punt que algunes de les ciutats es citaven amb la coda del nom de l'alcalde: la Lleida de Siurana, el Balaguer d'Aguilà...

Les eleccions eren reptes per als rivals que pretenien tombar les alcaldies i que hi esmerçaven ingents esforços per aconseguir-ho. Isidre Gavín a Lleida contra Ros o Glòria Pallé i Gregori Gallego a Balaguer contra Aguilà van ser recordats com aquells candidats que no van poder reeixir en el seu anhel polític d'encimbellar-se com a alcaldes.

Aragonés i Pueyo, aquest dijous a Lleida Foto: ACN

Convergents i socialistes van copar totes les alcaldies de Ponent, a excepció de les Borges Blanques, del 1987 al 2011, però la situació va començar a capgirar-se al 2015 quan ERC va aconseguir el poder a Balaguer. D'ençà, els republicans han anat sumant vots que els ha portat a consolidar el lideratge al territori al 2020 amb quatre alcaldies

(<https://www.naciodigital.cat/lleida/noticia/33507/independentisme/fa/historia/ponent/tindra/totes/al-caldies/capitals>) , una fita inèdita fins ara i que s'ha traduït també en el control de consells comarcals.

Els convergents, ara Junts per Catalunya, conserven Mollerussa, amb Marc Solsona amb una sòlida majoria absoluta i, curiosament, Borges Blanques, on Enric Mir va iniciar el seu tercer mandat després de superar una oposició electoral que era una coalició on hi havia ERC i la CUP i que es va unir per intentar el canvi. El PSC, per la seva banda, ja no té cap capital a les terres de Lleida i la seva representació en alcaldes i regidors no ha parat de minvar.

Els republicans han crescut consolidant el lideratge al territori. Només Mollerussa i les Borges no estan controlades per ERC

Tot i aquesta casuística històrica, el primer secretari dels socialistes a Ponent, el Pirineu i l'Aran, el diputat Òscar Ordeig, assegura a **NacióDigital** que no són resultats "per fer-ne un drama", per bé que apunta que la seva formació està fent autocrítica per millorar els resultats en properes conteses electorals. Ordeig creu que el relat nacionalista i el procés han passat factura a la política municipal, que s'ha vist, diu, "eclipsada pels discursos al voltant de la independència de Catalunya". Fa un vaticini: "Això canviarà a partir d'ara".

La capacitat d'arribar a acords

L'alcalde de Mollerussa i actual portaveu del PDECat, Marc Solsona, creu, en canvi, que l'escenari més ajustat a la realitat dels resultats de les urnes (<https://www.naciodigital.cat/lleida/noticia/38487/pdecat/retreu/erc/mocio/censura/cervera/es/inportuna>) hagués estat el d'un empat a tres alcaldies entre Junts per Catalunya (Mollerussa, Tàrrrega i Borges Blanques) i tres per ERC (Lleida, Balaguer i Cervera), i opina que la conjuntura política ha afavorit els republicans, que han tingut capacitat de trenar més acords. En el cas de Cervera han aconseguit entendre's amb la CUP i amb els independents que, amb el PSC, fa un any que van investir l'alcalde convergent.

Montse Fornells, diputada d'ERC al Parlament i alcaldessa de Vilanova de l'Aguda, creu que l'èxit municipal d'ERC pivota sobre tres punts: la tasca feta pel partit a nivell municipal en els darrers anys; la creació de llistes transversals amb persones independents; i la imatge de renovació del partit en contraposició a un PSC esgotat i un món convergent que, fa notar, muda constantment de sigles.

Marc Solsona, alcalde de Mollerussa i portaveu del PDECat. Foto: Adrià Costa